

Sotmès el dictamen a votació queda aprovat per unanimitat.

En conseqüència s'aprova l'acord següent:

- Primer.** Ratificar el decret de la presidència del Consell Comarcal del Gironès, de data 5 de març de 2021, respecte a l'aprovació dels criteris de dubtós cobrament a tenir en compte a la liquidació del pressupost 2020.
- Segon.** Ratificar el decret de la presidència de l'Escola de Música del Gironès, de data 23 de febrer de 2021, respecte a l'aprovació dels criteris de dubtós cobrament a tenir en compte a la liquidació del pressupost 2020.

18.Moció de suport a l'aministia

Es fa una lectura de la moció per part de la Sra. Tixis, el Sr. Bartis i la Sra. Gràcia.

El Sr. Martín manifesta que no comparteixen el contingut d'aquesta moció, la part expositiva ni les demandes. Consideren que és erroni i irresponsable generar falses expectatives sobre una eventual sol·licitud d'amnistia que creuen que no es correspon a la realitat política legal del país, ja que com a estat de dret i democràtic reconegut que som, l'amnistia no té cap encaix possible en el marc constitucional i no és el camí correcte. Consideren que és raonable dir que el fet que hi hagi polítics a la presó no beneficia el diàleg però, des del seu punt de vista, la via adequada és la dels indults, que és la que permet la democràcia per la demanda que s'està presentant en aquesta moció. Juntament amb aquesta via dels indults, la via legislativa, que és la que es proposava, també és correcta com a mecanisme que ofereixen les institucions, però aquesta ha de ser per actualitzar alguns dels delictes recollits al codi penal. Consideren que cal reformar legislativament el delictes a la sedició, pel qual els actuals polítics i dirigents independentistes són a la presó i foren sentenciats i precisament això ja forma part del programa legislatiu de l'actual govern espanyol. Opinen que cal actualitzar altres elements del codi penal com derogar la llei de seguretat ciutadana aprovada pel govern del PP i aquests canvis s'han de fer pel camí del consens, de la negociació i del pacte que són la única solució per resoldre el problema polític viscut els últims anys al nostre país. Per tots aquests motius discrepen amb la moció i manifesta que el seu vot serà en contra.

El Sr. Bartis parla del Sr. Josep Pallach i opina que segurament votaria a favor d'aquesta proposta. Creu que fins i tot el Sr. Casero hi votaria a favor. Considera que el partit socialista ha fet una transició i ha anat a la deriva. Creu que la situació d'ara reflexionada i votada per gent socialista de fa anys enrere no seria la mateixa que la que es defensa ara en aquest ple.

El Sr. Martín respon que ja han tingut algun debat amb membres d'AMUNT i que si s'han de valorar els canvis d'opinió també haurien de veure els seus, ja que han canviat criteris que serien igual o més qüestionables que els que s'han referit.

El Sr. López vol intervenir i el Sr. Pamplona interromp referint-se al torn de grups que és un per portaveu.

El secretari explica que es pot cedir el torn per part del portaveu a qualsevol conseller en qualsevol moment.

El Sr. Pamplona demana cenyir-se al reglament ja que el portaveu ja ha parlat.

El Sr. Martin per alusions insta al Sr López a parlar quan vulgui d'aquests temes.

MOCIÓ DE SUPORT A L'AMNISTIA

L'històric conflicte polític entre Catalunya i l'Estat Espanyol s'aguditzà després de la sentència del Tribunal Constitucional que va anul·lar la proposta de nou pacte estatutari, l'any 2010, enèsim intent de trobar un encaix a les aspiracions d'autogovern catalanes per part dels actors polítics, socials, econòmics i culturals de Catalunya.

Davant aquesta situació de conflicte entre les institucions de l'Estat i de la Generalitat, la societat catalana, a través de llurs legítims representants, optà per reivindicar l'exercici ple dels drets i llibertats fonamentals amb l'objectiu de decidir, de nou democràticament, el seu futur polític. Obstruïda la via del referèndum pactat o de la consulta no referendària i ateses les limitacions de l'expressió política del 9-N, de les eleccions de 27 de setembre de 2015 en resultà una majoria favorable a iniciar un procés democràtic que culminés amb la independència de Catalunya, en el cas que així ho decidís la ciutadania amb el seu vot.

La resposta de les institucions de l'Estat fou la insistència en un procés de judicialització que, de forma creixent des de 2013, ha comportat penes de presó, exili, multes i inhabilitacions. Lluny d'acabar-se, aquesta repressió s'incrementa, ja que són moltes encara les persones pendents d'alguna resolució judicial. A desembre del 2020 hi ha més de 2.800 persones que han estat o segueixen encausades per la participació a actes relacionats amb la consulta del 9 de novembre, el referèndum de l'1 d'octubre de 2017 i les diverses mobilitzacions i protestes ciutadanes a favor del dret a l'autodeterminació i en contra de la repressió del poble català. També s'han obert més de 600 contenciosos administratius contra els ajuntaments catalans i electes locals per temes relacionats amb la independència de Catalunya. Es tracta de procediments vinculats d'alguna manera a la presa de decisions per permetre l'exercici del dret a l'autodeterminació o a l'expressió de les idees que s'hi troben vinculades.

En els procediments judicials que s'han dut o s'estan duent a terme contra aquestes persones s'estan produint tota mena de vulneracions de drets: fragmentació de la causa, manca d'imparcialitat de jutges i poders públics espanyols, vulneració de garanties processals i de la presumpció d'innocència, presó preventiva injustificada, etc.

La definitiva denegació de l'extradició de Lluís Puig per part del Tribunal d'Apel·lació de Brussel·les basada en la manca de competència del Tribunal Suprem (el que suposa infracció del dret al jutge predeterminat per la llei) vicia de nul·litat la sentència dictada, juntament amb les vulneracions flagrants contingudes a la resolució del Grup de Treball de Nacions Unides sobre Detencions Arbitràries, el que hauria de suposar l'alliberament immediat de les persones empresonades.

Aquestes mateixes qüestions varen ser ja plantejades en el seu dia i desestimades davant del Tribunal Suprem (impedint que pogués celebrar-se un judici just), i actualment

presentades davant el Tribunal Constitucional, pendents de resolució. Però serà el Tribunal Europeu de Drets Humans qui tindrà l'última paraula.

Tot això fa evident que la solució a la repressió no vindrà del sistema judicial espanyol. Es tracta d'un conflicte polític i la solució també ho haurà de ser; per això l'única solució global és una llei d'amnistia, que depèn del poder legislatiu i per tant és una qüestió de voluntat política.

L'amnistia és un concepte jurídic reconegut a nivell internacional, aplicat a centenars de països i per a situacions d'excepcionalitat política com la que estem vivint. L'amnistia ha de tenir com a àmbit objectiu tot els actes d'intencionalitat política tipificats com a delictes o com a conductes punibles administrativament. S'entendrà per intencionalitat política qualsevol fet vinculat a la preparació, organització, convocatòria, finançament, afavoriment, promoció, execució i celebració tant del procés participatiu sobre el futur polític de Catalunya de 9 de novembre de 2014 com del referèndum d'autodeterminació d'1 d'octubre de 2017, així com els actes de protesta a la via pública que, amb la finalitat de defensar les consultes esmentades o de criticar l'actuació de les autoritats governamentals o jurisdiccionals, haguessin estat perseguits penalment o administrativament des de la data de celebració de l'esmentat referèndum.

Així mateix, totes les manifestacions, expressions i simbologia a favor del dret d'autodeterminació, la República Catalana o la independència i el suport i visualització, en tots els àmbits, a la llibertat dels presos polítics. O sigui, totes les accions que quedin emmarcades en el dret d'expressió, llibertat de pensament polític i llibertat de reunió i d'associació.

L'amnistia és imprescindible per poder avançar en la resolució del conflicte polític. Amb líders socials, polítics i altra ciutadania condemnada, investigada i represaliada judicialment no és possible un diàleg democràtic en igualtat de condicions entre totes les parts. Per això l'amnistia, i el reconeixement de l'autodeterminació, és la via per garantir la vida democràtica que ens permeti avançar.

Sotmesa la moció a votació queda aprovada amb els vots a favor del grup de JUNTS, del grup d'ERC-AM i del grup d'AMUNT i els vots en contra del grup de PSC-CP i del grup de Cs.

Primer. Declarar que el lliure exercici dels drets polítics no pot tenir com a resposta la via de la justícia penal. La llibertat d'expressió, de reunió i manifestació, de participació política per mitjà de l'elecció de representants o per l'expressió directa d'una decisió, constitueixen mecanismes bàsics i essencials d'una societat democràtica.

Segon. Reclamar l'aprovació per part de les Corts espanyoles d'una llei d'amnistia que, sense renunciar a l'exercici dels drets vulnerats, inclòs el dret d'autodeterminació, comporti l'extinció de qualsevol tipus de responsabilitat penal i administrativa, inclosa la del Tribunal de Comptes, per tots els actes i expressió d'unes idees, sentiments o símbols amb intencionalitat política vinculats a la lluita democràtica per l'autodeterminació de Catalunya, qualsevol que fos el seu resultat, tipificats com a delictes o com a conductes determinants de responsabilitat administrativa realitzats des de l'1 de gener

de 2013 i fins al moment de l'entrada en vigor de la llei d'amnistia, qualsevol que sigui llur denominació i contingut. Per a la seva plena efectivitat, aquesta amnistia haurà d'anar acompanyada d'una solució efectiva al conflicte polític amb l'Estat espanyol que inclogui el reconeixement del dret d'autodeterminació de Catalunya.

- Tercer.** Demanar la immediata posada en llibertat de les preses i presos polítics, així com que es reparin els danys causats a les persones represaliades, a les seves famílies i als col·lectius dels quals formen part, i s'hauran de preveure mesures en relació amb tots els responsables de la repressió de drets fonamentals.
- Quart.** Fer una crida a la societat catalana i al teixit associatiu municipal a mobilitzar-se i donar suport a una amnistia que permeti l'alliberament de les preses i presos polítics, el retorn dels exiliats i la fi de totes les causes obertes per aquests motius, i encoratjar a tots els agents cívics, polítics i socials a reivindicar aquesta proposta a través d'un acord nacional per l'amnistia, l'autodeterminació i els drets civils i polítics.
- Cinquè.** Comunicar aquest acord al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Parlament Europeu i a l'Associació de Municipis per la Independència.

19. Moció de suport a la llibertat d'expressió

Es fa una lectura de la moció per part de la Sra. Gràcia, el Sr. Bartis i la Sra. Seguí.

El Sr. Martín agraeix el canvi de títol de la moció i manifesta que si els acords es poguessin votar per separat podrien concretar molt més el seu posicionament però algunes afirmacions i demandes no les comparteixen. Vol aclarir un punt del seu posicionament i és que cap causa justifica la violència i el bandalisme contra béns públics i privats com els que s'han vist les últimes setmanes. Defensen el dret a manifestar-se lliurement i pacíficament i envia suport als cossos de seguretat, especialment als Mossos d'Esquadra que han patit una violència desmesurada en algunes d'aquestes protestes. Creuen que la democràcia, l'estat de dret ha d'estar en constant evolució i dinamisme per adaptar-se a la pròpia realitat de la societat en la que vivim i, és per aquest motiu, que creuen que en democràcia s'ha de poder exercir la llibertat d'expressió amb un únic límit que és la violència. Manifesta que els propis drets fonamentals de la Constitució ja tenen els seus límits i la violència és un d'aquests i consideren que de cap manera es defensa cap dret fonamental en democràcia amb violència. Defensar la llibertat d'expressió: Sí, però consideren que aquesta ha de ser compatible amb el dret a viure tranquil·lament, sense amenaces, sense agressions ni intimidacions. Per això creuen que no es poden minimitzar o legitimar les agressions o amenaces, l'insult permanent o l'assetjament de persones per la seva militància o les seves idees. Comenta que això no pot normalitzar-se com tampoc la reiteració d'actes bandàlics contra seus de partits polítics o sindicats i menys domicilis particulars. Exposa que són partidaris de treballar per derogar, per exemple, la llei de seguretat ciutadana i la reforma del codi penal per garantir la llibertat d'expressió entre altres drets individuals i col·lectius que s'han vist vulnerats en la reforma del codi penal del 2015 aprovada pel PP per endurir les penes. Manifesta que estarien